

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak tőrfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bérletdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Györgyakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Szomorú következmények.

A mit megtehetsz ma, ne halaszd holnapra, mert minden mulasztás megbozolja magát. A társadalom mulasztásainak és hanyagságainak következményei pedig gyakran a legveszedelmesebb és legtöbbször helyrehozhatatlan visszahatással vannak. Különösen azon mulasztások és tévedések, a melyek erkölcsi életünket illetik, járnak romboló következményekkel. A bűnök ezer és ezer alakjainak mindig a társadalom az első megvetője; hasonlít a rossz és hanyag szülőhöz, a ki hanyagul vagy éppen rosszul neveli gyermekét, a ki felnővén, legelőször a balga szülőket bántja és keseríti meg.

A társadalom egyik legsajnosabb mulasztását juttatta eszünkbe a fővárosban legutóbb történt kettős öngyilkosság. Vagy nem vádolható-e a társadalom, mely a míg egy részről magára hagyja a nőt, más részről erkölcsi tisztaságát martalékul veti élvhajzásának s azután saját áldozatát — az elbuktatott nőt — elítéli s megveti. Ime az ítélet, mely keményen, de oly igazán hangzanék a két leány holtteste felett.

A nő alapja a társadalomnak, mert a nő az erkölcsök letéteményese; ha bűnbe taszítjuk a nőt, veszedelembe dobjuk az egész társadalmat, mert a nők erkölcselensége csakhamar az egész társadalom elvetemültségét szüli meg.

Épen ezért kell a nőt védeni, a női erkölcsöt megőrizni a sors bizonytalanságától és könnyörtelenségétől, óvni őket a

gonoszság cselvetései ellen, illetőleg minél kevésbé kitenni a nőt az ostromnak, a nyomor kényszerűségének. Ez legelső és legszentebb feladata minden társadalomnak, a melyet ha teljesít, hálás munkát végzett, ha megelégedett róla, magáról feledkezett meg.

A közelebbi kettős öngyilkosság is bizonyos példája társadalmunk közönyének s mondjuk ki bátran, lovagiatlanságának a nő iránt. A nőt védeni annál inkább szükséges, minél alacsonyabb volt a kunyhó, a hol bölcsőjét ringatták, minél közönségesebbek voltak a szülők, kik őt szóval és példával nevelték, minél durvábbak és tudatlanabbak az emberek, a kik közé pályája és sorsa vezette; e nőket annál inkább gyámolítani kellene, mert anyái lesznek az alsó néposztálynak, melynek természetszerű feladata az, hogy az elpuhult és elsatnyult magasabb néposztályokat friss elemmel lássa el s az emberiségnek lánglelkű férfiakat, ihlett prófétákat adjon. Ezen néposztályról megelégedezni a legvégzebb következményekkel jár, mint azt az alsóbb néposztálynál felburjánzó iszonyatosnál iszonyatosabb bűnök igazolják.

Mily nagy mulasztást követett el tehát a társadalom akkor, a midőn az annyiszor sürgetett, gyakran oly megkapó szavakkal ecsetelt cselédügyet figyelmen kívül hagyta, vagy azt fáradósára és áldozataira méltónak nem tartotta!

Hány bűnöst, hány öngyilkost nevelt,

nevelt még ezután is a társadalom azzal, hogy a cselédek menedékházát maig sem építette fel! Hány női becsület esik mindennap a gonoszság áldozatául, hány jó, derék anyát veszít a társadalom mindennap! s ennek, ha nem is egyedüli, de mindenesetre egyik főoka az, hogy nem gondoskodtunk arról, hogy a munkája után élő s a világban legtöbbször egyedül álló szegény leány, ha foglalkozás s otthon nélkül van, oly helyre menekülhessen, a hol a társadalom örökös felette s ne szoruljon kétes hírű egyének vendégszeretetére, drágán megfizetett szivességére, mely előbb adósságba ugatja, azután bűnre kényszeríti.

Az elbukott nőben annyi nemes érzést, magasztos vonást, erkölcsi szépséget találunk, a melyekért mindannyi jobb sorsot érdemelt volna, s valószínű, hogy soha sem szédült volna egy sem a bűn örvényébe, ha támaszt és vezető kezét találhatott volna az élet viharában.

Elégg kitűnik ez a hotel Garni öngyilkos leányainak leveléből, melyben az egyik azt írja, hogy igazán szeretett s nem tudta elviselni, hogy botlásáért szemrehányásokkal illették és az ő panasztát, az ő méltóságát meg sem is hallgatták, el sem is hitték.

Az ő panasza, az ő védelme milliók panasza, milliók védelme volt; ideje, hogy a társadalom meg is hallgassa, el is higgye, meg is értse.

Csikmegye közigazgatási bizottságának folyó évi áprilisi gyűlése.*)

(Vége.)

Az állami építészeti hivatal főnöke által beterjesztett többféle jelentések közül említést érdemel m. kir. közmunka- és közlekedési miniszter ur ő nagyméltóságának azon intézkedése, hol az Olt folyón lévő vízi művek szabályozására 300 frtot utaltványoz. Igazán kíváncsok és ohajtandó, hogy végre valahára a már évek óta a vajudas stádiumában mozgó ezen, Csikmegye, de nevezetesen ennek alesiki részére igen lényeges — mondhatni tán, életbevágó — oltszabályozási ügy megoldást nyerhetne és nyerne. Több éve annak, hogy az Oltszabályozás kérdése fel van vetve, s ezen idő alatt hol egyik, hol másik irányban kisebb-nagyobb intézkedések tettek is annak valószínűsítése tárgyában, de vagy maga az ügy nehézsége, vagy pedig más körülmény annak további fejlődését — úgy látszik — megakadályozta. Felvételeket és lejtőmértést végeztek ugyan, de ha annak a valószínűségben való megtestesítését halogatják, vajmi kevés, sőt tán semmi haszon nélküli munka lesz az egész. (Az ügy ezen ágához lesz még alkalmunk hozzászólni.) Említett hivatalfőnök végül indítványt is adott be, mely határozattá emeltetvén, ki-mondatott, hogy a községi utakról a járási szolgabírák minden községi részéről külön-külön szerkesztett kimutatást terjesszenek be, melyben előtűntetve legyenek a községi utak állapota és azok hossza.

Végül Deák Ignác közgazdasági előadó a gazdaság körébe tartozó minden nevezetesebb mozzanatot felölöl alapos jelentésében a következőkről tett említést:

A múlt hónap időjárása a mezőgazdaság érdekében elég kedvező volt, s hogy mégis a mezei és kerti munkálatokkal haladni nem

*) Térhiány miatt késett.

Szerk.

A „Székelyföld“ tárczája.

Temetőben.

A kit úgy szerettem,
Szívem szép bálványa,
Lenn nyugszik a földben,
Koporsóba zárva!

Csöndes nyári estén
Szellő suttog sirján,
Sohajomból támadt
Bánatomat sirván...

Hóféhér lelkéből
Ragyogó csillag lett,
Ott lebeg szüntelen
A kedves sir felett!...

Arcának rózsái
Sirvirágok lettek,
Tán azért, hogy vigaszt
Adjának lelkemnek...

Tündérszép szemei
Oda fenn ragyognak;
Sugárivá lettek
A fölkelő napnak.

Jóságos angyal lett
Isten közelében;

Ugy örülnek neki
Oda fenn az égben!...

Nincs hát miért sirnom,
Nem halt ő meg nekem,
Csak átszellemült, hogy
Órangyalom legyen!...

Balatonfüred, 1861.

Ozoray Árpád.

M. V. A. F. A. ?

(Elbeszélés.)

Irta P. B.

I. Terra incognita.

A földre hull verejtéked, a földön álmoldol, a föld életed, halálod, s ezt a százszor megáldott, százszor megátkozott földanyát ismered?

Millió sirt rejtő, ezer barlangtól, forrástól megtépett kebelét láttad-e?

Sejted-e, mit hordoz méhében?
Áldás, vagy átok az, mit számodra holnap megszülel?

Völgyeit fölzántod, hegyeit megfúrod s borzadva tapasztalod, hogy az a titokzatos mélység kialudt láng, megkövült élet.

Semminek érzed magadat, midőn arra

gondolsz, hogy ez a virágzó és ezer hangu jelen a jövő ezredév szemeiben oly alakatlan mumia lesz, mint lábaid alatt a lezajlott századok, melyekkel fűtesz, világítasz.

Óriási gyomor ez a föld; megemészti a multat, hogy táplálhassa ezt a sivár jelent, s eltemeti a mát, hogy helyet csináljon a holnapnak is.

Csupa jóság, csupa türelem ez a föld; engedi, hogy palotákat építs az ő csontjaiból, a kövekből; öledbe hullatja édes gyümölcseit s engedi, hogy az ő szellemével, a tüzzel és villámmal, uralkodjál fölötte.

S mi a halál ezért, oh ember, te gondolkodó sártömeg?!

Kevélyen elbizod magadat s a te érdemednek tudod be az ő jóságát.

Vérrel becsuteltetted meg, éhezők [nehéz könnyeivel átkoztatod, pedig nem az ő mostohasága, hanem irigy telhetetlenségéből rabolta el tőlük az utolsó falatot.

Nem félsz, hogy bűnhődni fogsz aljasságodért?!

Rettenetes a föld, ha megharagszik, ha boszúja kitör mélységes kebeléből!!

Oh ember! büszkén tekintesz most ezredéves munkádra, de ha megdördül alattad ez a jámbor föld, ha bős haragjában megrázkodik, porba dőlnek hitvány alkotásaid,

hogy veled együtt eltemessék bűneid gyalázatát.

Árvíz ellen gátat emelsz, a tüzet elfojtják gépeid, a villámot elhárítod, minden ellen védheted magadat; de gyáván siránkozol tehetetlenségében, ha ellened támad édes anyád, a föld.

Mit csinálsz a földrengés ellen? mit a rohanó láva ellen?

Hova menekülsz, ha dühében rád lehele szörnyű mérgét, a fekete halált?

Boszújának e csapásai alatt már görnyedtél; de mennyi borzalom rejtőzködhettek még ott, a melyek még ismeretlenek előtted, ámde valamikor kizudulhatnak, hogy eltiporjannak igaztalanságodért!

Ki tudja, Mi Van A Föld Alatt?...

Hiszen önzésed a földbe aligthatolt négy ezer lányira s nem tudhatod, mi van addig s mi van azon túl!

Talán ha rózsákat ültetve, néhány arasszal mélyebbre ásnál, megdermedve látnád a „láthatatlant“.

Talán ott látnád az üldözött igazság bíráit, a mint komoran följegyzik az emberiség folytonos tévedéseit, bűneit, hogy a leszámolás napja borzasztó legyen.

Megtágadt, megcsufolt eszmék bajnokai

lehetett, annak oka a talaj tulságos fagyos-sága volt, mely a kedvező időjárás dacára is igen későre engedvén fel, a talajművelést akadályozta.

Az őszi vetések a megye minden részében lényeges kár nélkül teleltek ki. Az állat-egészségügy a járványosan uralgott száj- és körömfájás kivételével szintén kielégítő volt.

A községi tenyészbikák és kanok hivatalos szemléje a gyó.-tölgyesi, szentmiklósi és szépvízi járásokban a múlt évben megtörtént, a csikszentmártoni járásban pedig most van folyamatban. Az eredményről jelentést tenni nem lehetett, mivel még a jelentések nem küldtek be; azonban e helyett jelentésében igen lényeges körülményt említ fel, a mi a gazdálkodás szomorú helyzetét illusztrálja. Ugyanis: míg a múlt évben a megyei összes marhalétszám volt 20.335, addig az idei csak 19.965, tehát 370 drbkal kevesebb a múlt événél. E nagymérvű csökkenést jelentésképpen a múlt évi takarmánytermés hiányának, rosszaságának s a volt elemi károknak tulajdonítja, a mi kétségtelenül volt is a csökkenésre befolyással; de tán ehhez hozzájárult még amaz általános köztudomású elszegényedés is, mi megynék minden rétegében majdnem kivétel nélkül feltalálható. Az idei tehénállomány fedezéséhez 80 darab után egy bikát számítva, a megyének összesen 250 drb tenyészbikára van szüksége. Jelenlenti továbbá, hogy a községi tenyészkannok kereslete az életbelépett szabályrendelet következtében szintén nagy, de ez idén a szükségletet fedezni nem lehet; jövőre nézve azonban remélhető, hogy ugy a községek, mint egyes tenyésztők igényei ki lesznek elégítve.

A gazdasági tejszövetkezet ügyében kifejtett mozgalom — mint az eddigi eredményből konstatálni lehet — szintén sikerültni fog. Már van két község, hol a sajt-készítő telep felállítása biztosított s egyik-nél 102, a másiknál pedig 150 drb fejős tehén e célra felajánlatott.

Jelentésében megemlékezik közgazdasági előadó a gabnaárak, valamint a vásároknak még mindig tartó pangásáról, meg az országos kiállításról és jelenti, hogy a megyénkből bejelentett gazdasági, kézmű- és háziipari termények március hó 15-éig csekély kivétellel Budapestre felküldettek.

Végül örömdetesen jelenti, hogy földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur ö nagyméltósága a megyei szövészeti tanmühelyben a múlt évben végzett jelesebb készütségi leányok közt leendő kiosztás vévégétt 10 drb teljesen felszerelt reg. szövőszéket utalványozott, melyekből 9 drb már meg is érkezett.

Levelezés.

Papolecz, 1885. ápril 26.

Tek. szerkesztő ur!

Az öröm között komoly aggodalmat kelte-nek a rég várt szép tavaszi nap langos su-garai, melyek új életre hívtak minden élő lényt, s engem is újból reporteri mesterkél-t pályámra hívnak az olvasó közönség untatá-sára, hogy itt kapkodjak, mint a színes pil-langó a nagy természet ölen a himes virá-gokhoz, jót és rosszat egyaránt felsorolva, azon tudatban, hogy soraim ugy sem fognak a „Székelyföld“ levelezési rovatában disze-legni, hanem a papirkosárban.

Háládatlan hivatás; mert hisz egy ember nem tehet mindent a nagyráértü közönség és a tek. szerkesztő ur gusztusa szerint; mert én ugyan mindig a legjobbat akarom, de va-lahány konyha, illetőleg fő, annyi szokás, és így, midőn soraimat írom, nem gondolkozha-tom egyformán a nagyráértü közönséggel, meg a tek. szerkesztő urral, mivel engem nemcsak az érdekel, a mi más hidegvérü embereket.

Hanem le a leplet. Szóljunk a tárgyhoz. Hogy azonban a papirkosár avagy e be-cses lapok számára írunk-e, az e feletti gon-dolkozást bizzuk másra. Ha helyesen nem írunk, az a rovatvezető vagy korrektor ur dolga lesz, s aztán punktum. A tek. szer-kesztő urat csak arra kérem, hogy soraimat vagy teljesen — tehát czeruzálás nélkül — kiadni, vagy a papirkosárba tenni szíves-kedjék.

Szép meleg áprilisi időnk van, mely min-den szépsége mellett is komoly aggodalom-mal tölti el a háromszéki földművelő gazdát, mert a föld már kiszáradt, s hogy a tél által megviselt buza- és rozs-vetéseinkből bár k ö z é p s z e r ü termést, meg szénának való fűvet kaphassunk, — mert jóról már a leg-több helyen szó sem lehet — az teljesen a mielőbb bekövetkezendő esőzésektől függ, a májusi gyakori meleg esőzések lévén a földművelő arany ekéje.

Noha a tavaszi vetés, mely — tekintve a talajnak a tél fagyja általi porhanyó voltát — nemcsak nálunk, de jórészt egész me-gyénk területén el van végezve és jó remény-nel biztat a szépen kikelt zab és árpa: nem fojthatjuk el aggodalmunkat az őszi vetések felett. Szomorodott szívvel látjuk, hogy me-gyénk legtöbb határán a farsangi, hó nélküli fagyok és az őszi sok egér pusztításai miatt a legjobb minőségű talajokból is kivesszett az őszgabona és mind szántják ki.

A hol a Nemore szele utjába találta, ugy az őszgabona, mint a lóher és luczerna telje-sen áldozataivá lettek a fagyoknak.

Réteinken — az eddigi hűvös időjárás és a mostani esőhiány miatt — a fűvek nagyon

gyengén indultak növesnek, sőt — ha mi-előbb eső nem lesz — talán még nagyobb mérvű szénaszükség elé is nézünk.

A gabonaárak alacsonyok, de a fekete borsó oly keresett tárggyá lett, hogy egy hectoliter 7—8 frton elkél.

A széna és sarju ugy most, mint eddig na-gyon szűk lévén, az egész megye területén hallatlanul drága, elannyira, hogy egy sze-kér széna vagy sarju, melynek ára máskor rendszeren 10—12 frt volt, most 45—55 frton elkél.

Daczára a takarmány szűk voltának, a a marhaállomány teljesen egészséges.

S tekintve azon körülményt, hogy az egyetlen pénzjövődéket képező deszká-val való kereskedésünk ez évben teljesen pangott; tekintve, hogy múlt évi termé-nyünket egy irtóztató jég vi har megsem-misítette volt; tekintve a nagy takarmány-hiányt, mely még jobb és tehetősebb gazdái-nkat is vételre szólította: községünk lakos-sága részére az állami adót és a tör-vényhatósági közmunkaváltságot illetőleg az illetékes hatóság által mégsem kértik időhaladék őszig. Ugy látszik, minket b ő l c s k o r m á n y z ó k k a l minden téren megvert az Isten, hogy veretlen ne maradjunk.

A múlt héten kedden egy vadásztársaság rándult ki tőlünk fajdkakas- és őzbak-vadá-szatra a Csiános, Nagybraszkuji, Leányke-reszt, Zengaga s a vele szomszédos hava-sokra. A kopók a szomszédos helyeket ősz-sze-vissza hajtották. Számtalan fajdkakas (páva) ejtetett el. A vadászaton részt vettek: Báró Szentkereszt Béla, Fogolyán Lukács, Salamon Ferencz, a kovászai szakaszból két pénzügyőr, több vadász és hajtó. A karaván egy része ma reggel, más része most este ér-kezett vissza. Őzekre a papolezi területen is lődöztek, de állítólag sikertelenül.

Mint hogy az iskolai év vége felé közeleg, nem tehetem, hogy Háromszékmegye kir. tanfelügyelője nagys. Komáromy Andor ur figyelmét fel ne hívjam egy fontos körülményre. Van nálunk az állami segélylyel fennálló községi iskolán kívül még egy is-kola, mely sem a berendezés, sem a tanító részéről megkivántható qualificatio tekintet-ben nem felel meg a közoktatási törvények kívánalmainak. Ez a helybeli g. n. e. feleke-zeti iskola, mely — miután azt az illető is-kolaszék nem méltatja figyelemre — vagy bezárandó, vagy a kir. tanfelügyelő ur által a törvények megtartására utasítandó lenne.

Nem tehetjük, mert magunk ellen véte-nénk, — főképp mivel Zágón községe is akár-melyik perczen készséggel nyújt segéd-kezet — hogy ismét felszínre ne hozzuk azon, községünkben is közkivánattá fejlődött eszmét, mely szerint a z á g o n i p o s t a - h i v a t a l csatoltassék a kovászaihoz és Papolecz község kapjon új postahiva-

talt. A kiviteltre hivatott közegek megrovást érdemelnek, hogy semmit sem tesznek e tárgyban, pedig ezen fontos kérdés elinté-zése már a két község adminisztrációja te-kintetéből is kívánatos lenne.

Felbomlásnak indult dalegyletünk, mint illetékes helyről értesültünk, pünkösöd másod napján a Papolecz és Zágón közti csere-erő-ben a szokott helyen májálíst rendez, hogy minő czélra azt még nem tudjuk, de nem te-hetjük, hogy fel ne hívjuk a derék elnököt, kinek az egyet fennállhatását köszöni, hogy hasson oda, mikép felerészben egyleti könyv-tárunk, felerészben az erdélyi kultüregetlet javára rendeztessék az. Azt hisszük, ennél hazafiasabb dolgotnem tehetne dalegyletünk.

Az olvasó-egylet elnöksége miért alszik oly régen? Itt van május; egy kis jótékony multság annyi hallgatás után talán többet jövedelmezne, mint az álom. Vagy a tétlen-ségben született gyermek tétlen marad mind-örökké?

Több érdeklődést várunk.

Punktum.

Kisdödö-estély.

Cs.-Szereda, 1885. ápril 26.

A Csik-Szeredában létesítendő kisdödö-ó javára folyó hó 25-én Benedek Istvánné és Nagy Sándorné urasszonyok által rendezett estély ugy multság, mint anyagi siker te-kintetében kitünő volt.

Mindenek felett kiemeljük a műsor 1-ső pontját, a kis Nagy Erzsike és Romfeld Otti-lia zongorajátékát, mely oly meglepő volt, hogy a község, elragadtatva a kis művés-znők ügyes játéka által, őket zajosan meg-tapsolta.

Ezután Ambrus Dénes ur énekelt nép-dalokat zongorakísérettel mellett s őt is a kö-zönség megérdemelt tapsokban részesítette.

Ezt követte Nagy Imre urnak a „Madé-falvi veszedelemről“ tartott érdekes felolva-sása, melyet a község nagy érdekl. hallgatott végig s többször tetszését nyilvánította.

Végül egy érdekes és szép képlet követ-kezett 20 gyermek közreműködésével görög-tűzvilágítás mellett, mely szintén minden tekintetben fényesen sikerültnek mondható.

Ezen jól sikerült és élvezetes estély fő-érdeme a két rendező urnőé, kik oly fárad-hatlan és követésre méltó tevékenységet fejtettek ki ez alkalommal is, hogy nekik teljes elismeréssel adózni kedves kötelessé-günknek tartjuk.

Az estély tiszta jövedelme 37 frt volt.

!!!

talán ott köszörülék fegyvereiket, hogy a megtorlások biztosan öljön az aczél.

Talán ott vannak titkos ellenségeid, a kik-nek eszközeit nem ismered, a kikhez gyarló törvényeid nem férhetnek, a kik boszút áll-nak rajtad, de nem tudhatod, mikor?!

Ki tudja, Mi Van A Föld Alatt?... Vannak sokan, a kik tudják, de nem be-szélnek róla!

II. C z é l t a l a n u l .

— Biz ugy, kedves Adél, ismét bucsuzunk.
— Nem hittem, hogy tőlünk is ennyire idegenkedel.

— Valóban, édes Viktor, nem szép, hogy Turulkött ily könnyen elhagyod; te nem szeretsz bennünket!

— Nem ugy, kedves Adél, nem ugy, ked-ves Fédor, én szeretlek, de...
— De?!

— De nem nyughatom.
— A régi seb?

— Nem, jó Adél, nem az.
— Hanem?

— Unatkozom.
— Szép, szép; öt nap alatt megunt ben-nünket!

— Titeket nem, csak önmagamat.

— Ej, mit! Beszélj nyíltan, mondd ki ha-tározottan, hogy nem szeretsz engem, hugo-dat, a bohó Adélt, nem szereted férjemet, az

én jó kis Fédoromat! Különbö hallgass! Kaczagj no, hogy én könnyezem gonoszsa-godon.

— Igen, te most is a bohó Dilike vagy!

— Bolond vagyok, bolond, hogy szeretlek!

— Hallgassatok meg, elmondok mindent, s ha bűnös vagyok, elítélhetek.

— Én már ítéltetm fölötted; szívtelen vagy!

— Igazad van, Dilikém, szívtelen vagyok, de volt egykor szívem!

— Volt? Nem volt! A semmiből semmi sem lesz, a valamiből pedig örökké marad valami.

— Ejha, Fédor, milyen bölcseszt faragtál a kis Diliből!

— Még gunyolódik!

— Apage satanas!... Gunyolni téged?!

Beszélhetek?

— Hallgatunk.

— Hogyan is kezdjem?... Igen... Tud-játok, mi volt oka hosszú kóborlásomnak, a melyből ide jöttem pihenni? Azért kerestem föl Turulkött, hogy titeket még egyszer lás-salak, de nem azért, hogy mindig veletek maradjak. Örömmel tenném, ha lehetne. Nem

füllentek, ha mondom, hogy a seb, mit An-gela vágott szívemre, a világ zajában hamar behégedt; ámde annál sokkal mérgesebb fe-kély ütött ki lelkemen... Nem tudom sze-retni az embereket s önmagamat is gyűlö-

löm. Nem tudok hiinni senkiben, nem tudok lelkesedni semmiért, s nem találhatok czélt, melyért fáradni, harcolni méltónak tartanám. Ennek a nyavalyának vagyok én a be-tege, ennek a láza nyugtalanságom. S hogy ily boldogtalan lettem, az igen természetes. Nem a rajongás, hanem a számítás, nem a szeretet, hanem az önérték századában élünk s én e kis faluban szeretni és lelkesedni ta-nultam. Ugy-e, Dilike, anyánk csupa költé-szet volt, apánk csupa emberszeretet és ra-jongás? Anyánk azt mondotta: a mi szép, az jó és igaz, kövesd a természetet; apánk pe-dig arra oktattott: embertársaidat jobban szeresd önmagadnál s az igazságot az embe-reknél. Apám volt mesterem is; ő vezetett a tudomány világába. Huszonkétéves korom-ban léptem ki e kedves körből az élet pia-czára. Telve reménnyel, nagy eszmékkel, hittel és önzetlen szeretettel, magamhoz akartam ölelni a világot, a mit meg is tettem; hisz Angelában az egész mindenséget enyém-nek mondhattam! Ez volt első csalódásom, s hogy igen-igen fájt, gondolhatjátok: első és utolsó szerelmem lőn megcsufolva. Mun-kában akartam vigaszt keresni, a hazának és az emberiségnek akartam élni, de csak-hamar azt kellett tapasztalnom, hogy min-den pártnál föl kellene áldoznom nagy ré-szét meggyőződéseimnek, hogy a szent esz-méket az emberek csak a p r ó p é n z ü l hasz-

nálják a népszerűséget olcsón meg-vásárolni. Tapasztalnom kellett, hogy a kit barátomul szerettem, ellenségem, s elkerül az, a kivel jót cselekedtem. Bejártam a vilá-got és láttam, hogy az ember mindenütt egy-forma, a korcsában is ép oly hazug, mint az oltár előtt. Ezek a tapasztalatok bénítot-ták meg lelkemet, ezek üttek ki a társaság-ból, ezek szorítottak le az emberi működés minden teréről s eme tapasztalataim keserü-ségét csupán a kóborlás enyhíti. Mindunta-lan más vidéket, más embereket látva, új szokásoktól környezve, nem veszem annyira észre, hogy a gonoszság mindenütt egyforma. Ezért vagyok csavargó. Ezért akarom el-hagyni Turulkött.

— Bennünk is csalódtál?

— Nem, nem!

— De félsz, hogy igen!

— Ne képzelsz öködjeket... „Csavargónak születtem, csavargó vagyok én...“

— Nem addig van az, tisztelt mizantrop ur; megházasítjuk, aztán vége a betegségnak.

— Köszönöm, Dili, nem kérek az almából.

— Én is azt hiszem, sógor, hogy más kura jobban használna.

— Ugyan mi?

— Gondolkozzál.

— Hiába!

— Ki tudja? Majd én segítek.

— Köszönöm.

Különfélék.

— **Az udvar Budapesten.** Az elhagyottan álló budai királyi várak a napokban egy időre ismét megélénkül. Ő felsége a király, s Rudolf trónörökös és Stefánia trónörökösnek néhány napig ott fognak időzni. Az orsz. kiállítás megnyitását követő napon, május 3-án estély lesz az udvarnál, melyre ezer meghívót bocsátottak ki. Meg vannak hiva az estélyre az udvari méltóságokon, minisztereken, főrendi- és képviselőházi tagokon kívül a kiállítás főtitkviselői s a nevezetesebb kiállítók mindannyian, úgy hogy az estélynek kiválóan alkalmi színezete lesz.

— **Színészet.** A múlt kedden a Kézdi-Vásárhelyt működő Homokay-szintársulat által „Aszalay uram leányai” című vígjáték adatott csekély közönség előtt. Talán azért, mert hiányzott a darabnál az újság ingere, vagy azért, mert sikerültebb előadásban láttuk már e vígjátékot, a hatás csak közepesrűnek mondható. Még Szilágyi Etelka, Gerő és Völgyi sem tudtak hatást kelteni. — Csütörtökön „Buzavirág” című új népszínmű került színre. Közönség ezuttal is csak csekély számban jelentkezett. A darab a közepesrű irodalmi termékek közé tartozik, azonban jó ötletekben nincs hiány, mik a közönségre nem tévesztették el hatásukat. Győrfine (Bojtor Kata) ezuttal is a nála megszokott rutinnal játszott. Ugyanezt mondhatjuk Völgyiről is (Balázs, vén juhász). Mezey ügyesen alakította Galiba Titusz „hajfodroncz és foghuzás”-t s cifra díkezői-val gyakran megneveztette a közönséget. Szilágyi Etelka (Lidi) most is dicsőretet érdemel játékaért, azonban nem mulaszthatjuk el most is ajánlani, hogy énekére több gondot fordítson. Hilley (Ferke) elég jól játszott, csak nem énekes szerepekre való a hangja. Dalaiért azonban nem hibáztatjuk; hisz a szükség törvényt ront s ő is csak szükségből énekel. Nagy hiány az, hogy nincs e társulatnál egy jó népszínmű-énekes; e társulat, mely annyi népszínművet játszik, nem nélkülözheti ezt. Szilágyi találmán alakította a bamba Pista gyereket. Dicsőretet érdemel továbbá Homokayné (Ozeneci) is érzésetjes játékaért. Jól játszottak még: Gerő (Bögi Nagy Péter), Völgyiné (Lila), Hóty (Sebők Pál). — Argus.

— **Az országsz. kiállítás** alkalmából a fővárosba rándulni szándékozó olvasóink tájékozása végett ide igtatjuk a következő főbb állomásokról érvényes vasúti menet és térítjegyek árait. Brassótól Budapestig: II. oszt. 31 frt 50 kr, III. oszt. 22 frt 50 kr. Maros-Vásárhelyről: II. oszt. 25 frt, III. oszt. 17 frt. Medgyesről: II. oszt. 26 frt 20 kr, III.

— Én azt hiszem, hogy a szellemi küzdelem viharai között lelked tökéletesen meggyógyulna.

— Lehet; de nincs erőm a harcra megkezdeni.

— Miért?

— Kételkedem saját meggyőződése helyességében is.

— Mégis csak van egy eszme, a melyhez makacs skepticizmusod nem fér?

— Azt tudom, hogy az ég millió és millió világtest vándorutja.

— És „Mi Van A Föld Alatt?”

— Éjszaka.

— Nem. Világosság!...

(Folytatása következik.)

A megsértett férj.

Éjfél után 1 órákor tér haza a férj a kocsmából. Csendesen nyitja és teszi be maga után az ajtót, nehogy az asszony valahogy felébredjen. De még le sem ültetett, már megszólal az asszony. — Ugyan hol volt kigyelmed ennyi ideig? — Ennyi ideig? Hisz még nincs valami sok idő, szóval vissza a megfélemlített férj. — Nincs? Hát mondja kigyelmed, hány óra? — Épen a 10-et ütötte az előbb. — Azt ám, jól hallottam én, hogy az egyet ütötte. — Hát bolond, a nullát csak nem ütheti hozzá! Vágott vissza a megsértett férj.

oszt. 18 frt 70 kr. Segesvárról: II. oszt. 27 frt, III. oszt. 19 frt 30 kr.

— **Áthelyezés.** Kézdivásárhelyi Pap Mihály csendőrszázados ugyanezen minőségben Szekesfehérvárra helyeztetett át. Rokoni és barátai mélyen sajnálják a derék tiszt távozását. Sok szerencsét kívánunk neki az új körben!

— **A csikmegyei kir. építészeti hivatalhoz** Erdei Mór kir. segédmérnök lett beosztva, ki új állomását már a napokban elfoglalja.

— **Dr. Vorsatz Antal** ur esküszereidai kir. törvényszéki jegyző eljegyezte Kovács Klotild kisasszonyt.

— **Sajtóper.** A Dr. Cseh Károly egészségügyi felügyelő által Kőnczei Miklós ellen indított sajtóper ügyében Maros-Vásárhelyt folyó hó 9-én fog az esküdtzéki tárgyalás megtartatni. A per tárgyat képező cikk talvaly nyáron jelent meg lapunkban. Az eredményről értesíteni fogjuk olvasóinkat.

— **A trónörökös könyve.** A trónörökös szerkesztése alatt megjelenő mű technikai munkálatairól, melyekre a király magánpénztárából 600,000 frtot ajándékozott, a következő érdekes részleteket írják: A trónörökös néhány nap előtt meglátogatta Bécsben a Hecht W. tanár vezetése alatt álló fametsző műintézetet a régi egyetemi épületben, hol a díszmunka metszvényei és rajzai készülnek. A trónörökös többek között kijelentette, hogy semmi költség sem kímélendő arra, hogy a metsző- és véső-művészet legremekbber termékei legyenek a megjelenendő könyvben feltalálhatók. Együttal a műintézet vezetőjének legmagasabb megelégedését fejezte ki a látott munkálatok felett, s a bucsuzásnál megígérte, hogy mielőbb újabb látogatást tesz. Jelenleg tizenkét metsző dolgozik a műintézetben és pedig 5 bécsi, 1 prágai, 1 budapesti, 1 trieszti, 1 stuttgarti, 2 müncheni és 1 schleswig-holsteini. A műintézetbe való felvételnél a pályázók pályamunkákat voltak kötelesek beküldeni, melyek felett egy jury-forma bizottság ítél, s ily módon sikerült a legjobb tizenkét fametszőt összegyűjteni. Azok közül többen tanítványai voltak a híres bécsi mesternek, Bader F. W.-nek, ki maga is közreműködik a könyv illusztrálásában. A mi a könyv nyomását illeti, a lajthantuli részre vonatkozó szöveg a bécsi államnyomdában nyomatik, melynek igazgatósága előkészületeket tett, hogy a mű nyomdai tekintetben lehető legfényesebb kiállítású legyen. Azt is véglegesen elhatározták, hogy a szöveg — nem mint tervezve volt, latin — hanem az ugynevezett fraktur betűkkel nyomatik. Legközelebb egy új s kizárólag díszillusztrációk nyomására készült amerikai gép, ugyan csak amerikai gépmesterrel érkezik Bécsbe a nyomást eszközölnö. A nyomás megkezdése előtt teendő végáttekintést a trónörökös magának tartotta fenn.

— **Jókai a kiállításon.** Koszorus regényírónk maga rendezte be a kiállításon az orgona mellett álló szép szekrényét, mely összes műveit — néhány száz kötetet — s ezek fordításait tartalmazza.

— **A hejjasfalva-csikgyimesi államut** 105—106. km. szakaszán a „Cserepatak” szabályozása tárgyában 433 frt 46 kr költségösszeggel, a 107—108. km. szakaszán utlejőbiztosítási munkák tárgyában 807 frt 54 kr költségösszeggel, a 130—131. km. szakaszán partbiztosítási munkák tárgyában 1077 frt 57 kr költségösszeggel, a 127—128. km. szakaszán partbiztosítási munkák tárgyában 367 frt 95 kr költségösszeggel 1885. május hó 18-án d. e. 10 órákor a csikmegyei kir. építészeti hivatalnál zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik. Ajánlatok 5 százalékos bálnatpénzzel terhelve nevezett nap d. e. 9 óráig beadandók.

— **A brassó-tölgyesi hadászati ut** 209—211. km. szakaszán 3 kis fahíd és a 202—2112. km. szakaszán partbiztosítási munkák tárgyában összesen 3682 frt 05 kr költségösszeggel 1885. május hó 19-én d. e. 10 órákor a csikmegyei kir. építészeti hivatalnál zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik. Ajánlatok 5 százalékos bálnatpénzzel ellátva nevezett nap d. e. 9 órájáig beadandók.

— **A dítró-sárospuina hadászati ut** kiépítése folyó évi május hó 4-én veszi kezdetét, mely czélből Végh István kir. segédmérnök, mint

építésvezető, már május 1-én a helyszínére elutazott.

— **Pörül járt tolvajok.** Említettük volt, hogy lapunk kiadójának egy szállítmányából Laborfalva között egy tintás ládát elloptak. A láda megkerült, egy puszta telken találták meg. A tolvajok szörnyen felháborodhattak csalódásukban, mert — úgy látszik — a ládába beleszurkáltak valamivel s az üvegek egy részét összetörték; hogy azonban fáradságukért némileg mégis kárpótolva legyenek, a szállítmányt megdémálták.

— **Mult számunkban** említettük volt, hogy a mult szerdára virradólag Polyánban nagy tűz ütött ki, melyre nézve a következő részleteket vettük: A tűz éjfél után 1 órákor ütött ki s rövid idő alatt 2 ház és 5 gazdasági épület állott a lángok alatt. Midő az első csür felgyult s a lárma a nép összezsáladt, még láttak az emberek egy alakot, a mint a tűz helyéről elrohant, s tildőzték is, azonban nem sikerült beérni. Ugy szólva mindenki suttogja a faluban, ki a gyújtogató, azonban nem mer senki jelentést tenni ellene. Nézetünk szerint a hatóságnak kellene a közvélemény által megjelölt bűnös iránt a bűnvádi jelentést megtenni s e szegény községet, mely évenként annyit szenved a tüzesetek miatt, a gyújtogatóktól megszabadítani.

— **Korcsma egy hordóban.** Az országos kiállításon a horvátországi kiállításához tartozó korcsma érdekes unikum lesz. Az ivó-helyiséget ugyanis egy hatalmas hordó belseje képezi, melynek oldalába ajtót, ablakokat vágta. A hordó-korcsmát már e napokban megnyitották.

— **A nagyszebeni rablógylkosság** ügyének tárgyalását szordán délelőtt folytatta és fejezte be a kir. kuria II. büntető tanácsa. A nagyszebeni törvényszék terjedelmes ítéletének, a felebbezésnek és a marosvásárhelyi kir. ítélő-tábla ítéletének felolvasása után, a bíróság déli fél 1 órákor visszavonult. Egy órai tanácskozás után Csemegi Károly előnök kihirdette az ítéletet, mely szerint Marlin Róbert és ifjabb Kleberg Antal a Friedwanger orvoson, ennek nejn, gyermekén és szobaleányán elkövetett gyilkosság, Friedwanger lakásán való tűzokozás, özvegy Göckelné kárára elkövetett rablás, hat rendbeli gyújtogatás, továbbá okirathamítás, sikkasztás, stb. bünteteiben bűnösöknek nyilvánítatnak és mindketten kótlhalálra ítéltetnek. A kivégzés sorrendjére nézve a kuria kimondta, hogy a halálbüntetés előbb Marlin Róberten, aztán ifj. Kleberg Antal on hajtassék végre.

Megjelent a „Gondző” 32. száma a következő érdekes tartalommal: „Az új főispán,” regény, Tolnai Lajostól, folyt.; „Az erdőben” költemény Petri Mórtól, fölolvastatott a Petőfi társaság ülésén; „Barátság a sirig” elbeszélés, írta Balázs Sándor; „A végzett,” regény, Margitay Dezsőtől folyt.; „Székely támad, székely bánja,” történeti regény P. Szathmáry Károlytól folyt.; „A gránát köves asszony,” Marltt E. legújabb regénye, fordította Mártonffy Frigyes. Ezeket követi a boríték érdekes tartalma, u. m.: A magyar gazdasszony, vegyesek, talányok, talányfejtők és szerkesztői posta. Figyelemztetjük olvasóinkat e kitiáló lapra, mely körül hazánk lagkiválóbb írói csoportosultak és mely oly ügyesen van szerkesztve, hogy hazai irodalmunkban első helyen áll.

— **Érdekes szépirodalmi lap** indul meg a fővárosban, mely teljesen új irány harczosa leend irodalmunkban. Csakugyan ideje már, hogy pangásnak indult irodalmunkat friss szellemi áramlat új ösvényre terelje. Az új lap czime »ELET« leend, s előfizetési felhívását lapunk nyilrtérben találja az olvasó. Mondanunk sem kell, hogy a vállalat támogatását hazafias kötelességnek tartjuk.

József főherczeg, ki mindenkor igyekszik nemzetünk kulturális érdekeit előmozdítani, rendkívüli s eddig páratlan elismerésben s kitüntetésben részesített egy derék, szorgalmas iparost, nagybecsű találmánytér. Ez a szorgalmas, eszes, keresztény gyáros, ki a főváros magyarosodásának is egyik buzgó előmozdítója, Nemencsek Jakab, kihez József főherczeg a következő magas elismerést intézte: „Nemencsek J. urnak Budapesten. Ezennel bizonyitom, hogy saját gyártmányon fekete bőrkenőse a főherczegi istálló részére szállították és általam löszerszámok bekénésére használtatni elrendeltetvén, mindkérdő jó sikerrel alkalmasnak bizonyult. Kelt Alcsu hon, stb. Báro Nyáry tábornok.” — Nemencsek gyártmányait kitüntette még a földmívelésügyminiszter, a 69. honvéd zászlóalj kezelő bizottsága, gr. Teleky Gyula, gr. Szapáry Géza, gr. Károlyi Gyula, Angyalics G. pátriárka és többen. Nemencsek J. gyártmányainak egy lelkiismeretes

gazda házából sem volna szabad hiányozniok. A megrendelők figyelmébe ajánljuk Nemencsek J. mai számunkban levő hirdetését.

Lapunk kiadó-hivatalában megrendelhetők Nemencsek J. nagyhirű gyártmányai jutányos áron. Az árjegyzék kiadó-hivatalunkban betekinthező.

Vendégülösök és bortermelők figyelmébe ajánljuk „A legjobb borderítő szer” című hirdetésünket.

Körrendelet

valamennyi megyei és városi törvényhatósághoz.

A hadmentességi díjról szóló 1880. XXVII. t.-cz. 22. §. értelmében oly esetben, midő a védkötelezettet kirovott pénzbírság az elmarasztaltnak vagyontalansága miatt egészben vagy részben be nem hajtható, a pénzbírság helyett az elzárás büntetése alkalmazandó akkép, hogy minden be nem hajtott tíz forint után egy egy napi elzárás essék, tíz forint aluli összegteljes tíz forintnak vétetvén.

Az elzárás leghosszabb tartama harmincz napot meg nem haladhat.

Az elzárás-büntetés alkalmazását a kir. adófelügyelő indokolt javaslatára a törvényhatóság közigazgatási bizottsága határozza el.

A törvény ezen intézkedésének végrehajtása iránt, egyetértőleg a belügyi és igazságügyi miniszter urakkal, a következőket rendelem:

1. §. Oly esetben, midő a védkötelezettet kirovott pénzbírság, az elmarasztaltnak vagyontalansága miatt egészben vagy részben be nem hajtható és különös méltányossági indokok nem forognak fenn: a törvényhatósági közigazgatási bizottság a kir. adófelügyelő indokolt javaslatára a legfeljebb 30 napig terjedő elzárás büntetését napokban szám szerint megállapítja és ebbeli határozatáról a járási szolgabíró, a rendezett tanács és törvényhatósági joggal felruházott városokban a városi kapitányt, vagy a tanács által a kapitányi teendőket ellátásával megbízott tisztviselőt, Budapesten a kerületi kapitányt, ezek után pedig az elmarasztalt felet azon hozzáadással, hogy a reá kirovott pénzbírságot 8 nap alatt fizesse le, és a pénzbírság lefizetését az értesítő hatóságnál igazolja, avagy elzárás-büntetésének kiállítására ugyanannál jelentkezzék és a kir. adófelügyelőt végzésileg értesíti.

2. §. A fél értesítéséről szóló kézbesítési iv a kir. adófelügyelőhöz haladéktalanul megküldendő.

3. §. Ha az elmarasztaltnak teljes vagyontalansága ugyan fenn nem forog, a pénzbírságnak behajtása azonban az elmarasztalt ingatlanának eladása által, és csak ugy lenne eszközölhető, hogy ennek folytán az elmarasztaltnak véglsegényedése és adózó kép telensége következnek be: a közig. bizottság a pénzbírságnak elzárás büntetésre leendő átváltoztatását elhatározhatja ugyan, ily határozatához köteles azonban a pénzügyminiszterium előzetes jóváhagyását kikérni és a marasztaló végzését csak a jóváhagyás kinyerése után kézbesítheti az elmarasztaltnak.

4. §. Ha a marasztaló fél a kézbesítést követő 8 nap alatt a terhére rótt pénzbírságot le nem fizeti, erről az adófelügyelő a bírság nyilvántartására hivatott közegektől hivatalos jelentést követel be és ezen jelentés melléklése mellett a kézbesítést, illetőleg a fél értesítését eszközölt és az 1. §-ban megjelölt hatóságot az elzárás foganatosítására felhívja.

5. §. Az elzárás büntetése azon elvek szerint hajtandó végre, melyek a m. kir. belügyi miniszter urnak a magyar büntető törvénykönyvek végrehajtása tárgyában 1880. évi augusztus hó 17-én kelt és a Rendeletek Tárának ugyanazon évi folyamában 38547. számú körrendeletében és az ahöz csatolt rendeletben előírva vannak.

Ehez képest addig, míg az 1879. XL. t.-cz. 18. §-ának teljesen megfelelő közigazgatási hatósági fogházak létrehozhatnak, az elzárás az eddig fennálló módon foganatosítandó, mindenesetre azonban úgy, hogy az

elzárásra ítélték, illetőleg a köziz. bizottság által elzárás büntetésében marasztaltak a más okból letartóztatott egyénekkel egy helyiségbe ne zártassanak.

6. §. Az elzárás rend szerint azon közizgazgatási hatóság fogházában hajtatik végre, melynek ítélete folytán az elítélt büntetését szenved.

Ha a marasztalt nem ezen köziz. bizottság területén lakik, kérelmére megengedhető, hogy a büntetést a lakhelyén illetékes köziz. hatóság fogházában töltsse el.

7. §. A mennyiben a köziz. hatóságok a megállapított elzárás-büntetés végrehajtására szolgáló alkalmas fogsági helyiségekkel nem rendelkeznek, épen úgy, miként a köziz. hatóságok által megállapított más elzárás-büntetés végrehajtásánál, a királyi ügyészségek és járásbírók felügyelete alatt álló fogdák veendőik igénybe.

8. §. A szabadságvesztés büntetésének megkezdésére a kir. adófelügyelő meghallgatása után azon köziz. bizottság elnöke, melynek működése területén az elzárás-büntetés foganatosított, egy ízben engedélyezhet harmincz napig, megszakítás nélkül, terjedhető halasztást, a marasztaltak fontos családi, vagyoni (gazdasági, ipari, stb.) ügyeinek rendezése céljából.

9. §. A szabadságvesztés büntetésének végrehajtása az annak foganatosítására felhívott köziz. hatóság által elhalasztandó, ha:

a) a marasztalt súlyos vagy ragályos betegségben szenved, felgyógyulásáig;

b) ha a marasztaltnak, vele közös háztartásban élő házastársa, szülője vagy gyermeke súlyos vagy ragályos betegségben szenved, a beteg felgyógyulásáig;

c) ha a b) alatt említett családtagok valamelyike meghalt, a temetés utáni 14-ik napig;

d) ha a marasztalt a marasztaló határozat vételétől számított 8 nap alatt a bírág, illetőleg büntetés elengedéseért a pénzügyminiszteriumhoz czimzetten kegyelmi kérvényt ad be; ezen kérvény a kir. adófelügyelő hozzájárulásával a köziz. bizottság által elnöki uton és ajánló javaslattal terjesztetik fel a kérvény érdemleges elintézéséig.

Az a), b) és c) esetekben a halasztást a marasztaló végzés végrehajtására hivatott és az 1. §-ban megjelölt közizgazgatási hatóság engedélyezi és erről a kir. adófelügyelőt értesíti; a d) pont alatti esetben pedig a kir. adófelügyelő nem állítja ki a 4. §-ban említett felhívást.

A 8. és 9. §§-ban felemlített esetekben a köziz. bizottság elnöke, illetőleg a végrehajtásra hivatott és az 1. §-ban megjelölt köziz. hatóság által hozott határozatok ellen jogorvoslatnak helye nincsen.

10. §. A marasztalt az eljárási és élelmezési költségek megtérítésére nem kötelezhető; szabadságában áll azonban élelmezéséről úgy neki, mint hozzátartozóinak a fennálló fogházi szabályzat korlátain belül gondoskodniok.

11. §. Az eljárási és élelmezési költségek a közizgazgatási eljárás általános szabályai szerint számítandók ki. Azon esetekben azonban, melyekre nézve a közizgazgatási gyakorlat vagy szabályok nem léteznek: az 1880. évi 2106. szám alatt kiadott és a „Magyarországi rendeletek tára“ ugyanazon évi folyamának 869. lapján közzétett fogházzrendtartási szabályrendelet 99. §. irányadó.

12. §. Ha a marasztalt, úgy hozzátartozói az elzárás büntetésének megkezdése után a bírság lefizetésére jelentkeznek: a közizgazgatási bizottság marasztaló végzésében szám szerint feltüntetett bírság összegéből minden 24 órai elzárás által tíz forint törlesztettnek tekintendő, a 24 órán aluli időtartam pedig számításon kívül hagyandó.

Oly fizetés esetén, mihelyt a marasztalt vagy hozzátartozói a végrehajtó és az 1. §-ban megjelölt köziz. hatóság által kiszámított és még hátralevő bírság összegét lefizetik: az elzárás azonnal megszüntetendő, a letartóztatott haladéktalanul szabad lábra helyezendő, a befolyt bírság összege pedig a kir. adófelügyelőhöz nyugta ellenében átküldendő.

13. §. Az elzárás büntetésének kiállása után az elzárást foganatosító és az 1. §-ban megjelölt köziz. hatóság ennek megtörténtéről a kir. adófelügyelőt értesíti és ezen értesítéshez a felmerült eljárási és élelmezési költségekről szóló számlát mellékl.

A kir. adófelügyelő a bemutatott költség-számlát az „adóbehajtási költségek“ rovatán rendelkezésére álló hitel terhére és bélyegtelen nyugta ellenében szabályszerűen folyósítja; egyúttal pedig a vett értesítés alapján a hátrálékban maradt bírság-összeg nyilvántartási törlesztését elrendeli.

14. §. Az elzárás büntetésének kiállása után az elzárást foganatosító és az 1. §-ban megjelölt köziz. hatóság a szabadon bocsátottat köteles a 11. §-ban hivatkozott fogházzrendtartási szabályzatnak megfelelőleg elbocsátó-levéllal is ellátni, mely az illetőnek elzárás-büntetésé kitöltéséről ép oly igazolásul szolgál, mint a nyugtatvány a lefizetett bírság-pénzről.

15. §. Azon esetekben, midőn az elzárás büntetése alkalmas közizgazgatási fogház hiányában a kir. ügyészségek és járásbírók felügyelete alatt álló fogdákban töltetik ki: a kir. ügyészségek, illetőleg a járásbírók vezetői, az 1880. évi február hó 21-én kelt és a belügyi miniszter urral egyetértőleg kiadott 26842—1879. számú igazságügyi miniszteri rendelet értelmében, a felmerült eljárási és élelmezési költségekről minden évnegyed végével pontosan összeállított kimutatást fognak a megkereső és az 1. §-ban megjelölt közizgazgatási hatósághoz küldeni, mely köteles lesz azt a 13. §. szerint leendő elbírás végett az illetékes adófelügyelőhöz haladéktalanul megküldeni.

16. §. A monarchia másik felében vagy külföldön tartózkodó védkötelesekre kirótt pénzbírság elzárásra át nem változtatandó, hanem a bírság leírása iránt a pénzügyminiszterium határozata a köziz. bizottság utján esetről-esetre kikérendő.

17. §. Ezen szabályzat megjelenése után azonnal életbe lép, és végrehajtása iránt a törvényhatóságok a kihágási ügyekben eljárni hivatott és az 1. §-ban felsorolt közizgazgatási hatóságokat megfelelően utasítandják.

Budapesten, 1885. márczius hó 16-án.

Gr. Szapáry, s. k.

Szerkesztői izenet.

Lidérczfény. Küldeményét köszönettel kaptuk s közölni fogjuk. Nem káros néha-néha a fűzfahajtások faragásával is foglalkozni, ha azáltal a fűzfa ki nem szárad. Szívesen üdvözljük.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Nyilt tér.*)

Egy gyönyörű konsol tükörrel ingyen!!

Minden negyedévben egy érdekes tárgyat sorsolunk ki előfizetőink között ingyen, így az első negyedben egy faragványos konsolasztalt tükörrel sorsolunk ki. A kisorsolt tárgyak értéke sohasem lesz kisebb 80 forintnál.

A ki ezen kedvezményben akar részesülni, az fizessen elő április 15-ig az „Élet“ című folyóiratra, mely teljesen új irodalmi irányt fog képviselni, s nagy feltűnést fog kelteni az írói körökben s a közönségnél.

Az „Élet“ kiállítása díszes lesz, s minden hónapban egyszer jelenik meg, s előfizetési ára negyedévre csak 1 forint. Előfizetések április 15-ig az „Élet“ kiadóhivatalába: Budapest, VII. kerület, dohány-utca 54. sz. I. em. 14. ajtó alá intézendők.

A „Élet“ szerkesztője egyik ismert írónk lesz „Unitárius“ név alatt.

Az első szám április végén jelenik meg.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Hivatalos árfolyamok a budapesti-ár. és érték-tőzsdén.

Május 1-én.

Magyar aranyjáradék 6%	—.
Magyar aranyjáradék 4%	93.50
Magy. papírjáradék 5%	89.—
Magyar vasúti kölcsön	144.—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	95.—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	—.
M. keleti vasúti államköt. III.	104.—
Magyar földtehermentesítési kötvény	102.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	101.50
Temes-bánati földteherm. kötvény	101.—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	99.50
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	101.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	96.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	114.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	117.50
Osztrák járadék papírban	97.75
Osztrák járadék ezüstben	80.25
Osztrák járadék aranyban	104.—
1860. államsorsjegyek	139.—
Osztrák-magyar bankrészvény	855.—
Magyar hitelbank-részvény	277.50
Osztrák hitelintézet-részvény	280.40
Ezüst	—.
Cs. és kir. arany	5.88
20 frankos arany	9.90
Német birodalmi márka	61.66
London (2 havi váltókért)	126.20

Sz. 1155. tkvi.

1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi,

szí, hogy a cs. k. katonai kincstár végrehajthatóan László Jánosné Cseh Mária végrehajtást szenvedő elleni 1030 frt 65⁵/₁₀ kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Alcsernáton községében fekvő, az Alcsernátoni 851. sz. tjkvben foglalt 3712. 6155. 6373. hr. sz., az 509. sz. tjkvben foglalt 1397. 1402. 1730¹/₂ 4190. 4397. 5931 6207. hr. sz. ingatla okra 965 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi június hó 23-ik napján d. e. 9 órakor Alcsernáton községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenkint készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában megjelölt óvadékképes értékpapírban a kiki-üldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság üléséből 1885. évi márczius hó 18-ik napján.

A legjobb borderítő szer.

Egy elismert magyar, balatonvidéki borkereskedő feltalálta azon borderítő szert, mely a legfőrtöttebb és legzavarosabb bort is **3 nap alatt kristály fényessé** teszi, a nélkül, hogy a borban **utóíz** vagy butellázásnál a legesekeleylebb **esapadékot** hagyna az üvegben. Ezen szer több pinczében használtatott s nagyobb vendéglőkben is **2 év óta a legnagyobb sikerrel** használják. ⁵/₁₀-es palaczk ára 2 frt 30 kr. Minden üveg használati utasítással küldetik.

Megrendelhető: Budapesten a „Munkatárs“ kiadó-hivatala útján, IV. ker. 5—13 Lipót-utca 6. szám I. em. 12. ajtó.

A bőr új zománczát mindig megtartja.

JÓZSEF FÖHERCZEG

s a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter és számos főúr, gazda és állatorvos a legnagyobb elismeréssel tüntette ki

Nemencsek J. és társa

kizárólagosan szabadalmazott találmányait, u. m.

fekete bőrkenőcs, 1 kilós bádogdobozban 1 frt 20 kr,
sárga „ 1 kiló 1 frt 60 kr,
gép-hajtó szíjkenőcs, 1 kiló 1 frt 40 kr,
velencei kettős bőrlakk, 1 liter 3 frt,
bőrmosó szappan, 1 nagy darab 1 frt,
állat-, gyógy- és pata-kenőcs, ¹/₂ kiló 2 frt,
fekete viasz, 1 nagy drb 1 frt, s a hires gyógygyereji
Szultana növényiszappan, 1 doboz 1 frt.

Nemencsek J. és társa

első magyar, kizárólag szabadalmazott, fekete bőrkenőcs, bőrlakk, állat-, állat-gyógy és pipere-szappan s gyógynövény pipere-szappan-gyára.

5—13

A fönt kitett találmányokból kisebb mennyiség is megrendelhető.

Czim: Budapest, X. KÖBÁNYA, jászberényi-ut, Lázárház.

Miután igen sok visszaélés történik árúimmal, figyelmeztetem a nagyérdemű közönséget, hogy egyedül a nálam rendelt és gyáramból küldött árúért vállalkozok felelősséget.

A cipő nem zsirosítja el a ruhát.